

MARGRIET SPIJKSMA

F*CKING FANTASTIC

Een vrouw op zoek naar wat ze het liefste wil doen

Bij dit boek
hoort het *F*cking
Fantastic*-DIY-boek.
[www.fablif.nl/
do-it-yourself](http://www.fablif.nl/do-it-yourself)
Exclusief en gratis
voor lezers.

Voor Félice

Copyright 2016 Margriet Spijksma

Vormgeving binnenwerk: Fris Grafisch Advies

Omslagontwerp: b'IJ Barbara, Fullservice ontwerpstudio

Foto omslag: Jeroen Horsthuis Fotografie

www.fabliflife.nl

ISBN 978-90-826198-0-5

Inhoud

13	Voorwoord
19	Johannes
25	Friesland
35	Marcus
45	Heel Breda weet het
65	Hier komt gedonder van
73	Vrij
85	Greetje
89	Nieuw-Zeeland
103	En nu?
113	Amsterdam
129	Terug naar Breda
143	Weer ontrouw
163	Ralph
173	Nawoord

*Alle spiegels in je leven
Relaties, werk of zelfs je stad
Ze zijn je niet voor niets gegeven
En altijd zeggen ze je wat*

*Ze laten zien wat goed is voor jou
Los te laten en opnieuw te kiezen
Hoe onmogelijk ook, vertrouw
Al lijkt je nog zoveel te verliezen*

*Als jij de sprong waagt in het duister
Weet dat je opgevangen wordt
Helder verlangen overstemt het gefluister
Het Universum heeft je gehoord*

Dit gedicht schreef Mariëtte de Rooij speciaal voor Margriet
www.taalmeteenverhaal.nl

Voorwoord

Na mijn studie had ik één heel duidelijk verlangen, dat ik eigenlijk mijn hele leven al had gehad: ik wilde een carrière, mensen helpen en meer dan genoeg geld verdienen. Alleen een carrière in wat dan? Dat wist ik maar niet. De vele banen die ik had, voelden nooit goed.

Iedereen leek succesvol, behalve ik. Mensen om mij heen kregen prachtige promoties en hadden mooie carrières. Was dit niet voor mij weggelegd, vroeg ik mij vaak af. Was een gelukkig, gezond, rijk en vervullend leven *way out of my league*?

Natuurlijk niet, maar het lukte me niet om het te bereiken, simpelweg omdat ik niet voor mezelf durfde te gaan staan. Ik hield mezelf klein, had relaties die niet afstevenden op geluk, en had de lef niet om te gaan doen wat ik voelde dat ik moest doen. Ik bleef hangen in geklaag en 'het niet weten wat ik echt wilde'. Zodra ik stopte met dat geklaag en in actie kwam, begonnen dingen te veranderen.

Nu ben ik waar ik wil zijn. Over de weg die ik heb afgelegd om hier te komen vertel ik in dit boek. Ik heb het geschreven uit diepe dankbaarheid, en niet om ook maar iemand in een kwaad daglicht te zetten. Ik weet nu dat er mensen in je leven voorbijkomen die je iets te leren hebben. Ook al spreek ik een aantal niet meer, in mijn hart zeg ik: *high five!* Dank je wel, jullie hebben me gemaakt tot wie ik nu ben. Mijn missie is me duidelijk geworden en ontvouwt zich meer en meer. Nooit had ik kunnen dromen dat ik iets als passie in mijn leven zou ervaren. Nu

word ik elke dag wakker met dit grote cadeau. Ik zie het als mijn plicht elke dag weer het beste van mezelf te geven om mensen te helpen ontdekken wat ze écht willen. Het leven is bedoeld om leuk te zijn. Door schade en schande weet ik dat nu zelf. Zoals moeder Theresa ooit heeft gezegd: 'Some people come into your life as blessings, some come in your life as lessons.'

Dit boek heb ik vanuit mijn waarheid geschreven en iedere beschreven situatie heb ik zo waardevrij mogelijk proberen te vertellen. Sommige situaties zijn veranderd, omdat ze te persoonlijk zijn of anderen in verlegenheid zouden kunnen brengen. Ik hoop dat je als lezer dan ook niet zult oordelen over de details. Mijn hoop is dat je geïnspireerd zult raken, dat hoewel je misschien veel meemaakt, je juist daardoor groot geluk kunt ervaren. Jij bent jij, niet wat je meemaakt. Maar je moet wel in actie komen om te bereiken wat je wilt. Ik geloof dan ook niet dat het toeval is dat je dit boek leest. Het is eerder logisch, de eerste stap op weg naar jouw doel. Het leven begint pas leuk te worden als je echt begrijpt dat je alles kunt bereiken wat je wilt, door in beweging te komen en al je levenservaring te gebruiken.

Een van de vele waardevolle dingen die ik heb geleerd, is dat je kansen niet krijgt, die pak je. Dromen kunnen daarbij een geweldig doel zijn. Je kunt ze bereiken door de juiste stappen te zetten. Je zult dan net als ik ervaren hoe *fucking fantastic* het leven werkelijk is. Mooier dan dat wordt het niet. Ik hoop dat mijn verhaal je aanzet om jouw kansen te pakken en dat het je hoogste prioriteit

wordt om te groeien. Maar doe het vooral niet alleen, zoek
gelijkgestemden om je heen. Je hebt ze nodig.

Als ik het kan – een gelukkig, gezond, rijk en vervul-
lend leven leiden – kan jij het ook. Ik daag je uit!

Margriet Spijksma

PS Als ik een boek lees, onderstreep ik inspirerende
passages en schrijf inzichten in de kantlijn. Doe dat ook
vooral in dit boek, ik heb er speciaal ruimte voor gemaakt.

Johannes

Dag Margriet,

In één ogenblik kan je leven totaal veranderen. Eén gebeurtenis lijkt dan voldoende om je balans opnieuw te moeten vinden. Diep in je hart weet je dat alles goedkomt: vertrouw erop dat 't ook gebeurt!

*Lieve groet,
Johannes*

Bij Johannes begon mijn reis, of noem het mijn nieuwe leven. Al klopt dat strikt genomen niet helemaal. Het begon eigenlijk bij Annemarie. Zonder haar was ik nooit bij Johannes langsgegaan. Ik leerde Annemarie toevallig kennen, op een zaterdag. Ik was die dag op zoek naar een meubelmaker voor een eethoek. Ik wist er een, dacht ik. Het bleek een bloemenzaak. Toen ik teleurgesteld naar mijn auto terugliep, begon het te hoven. Door de eerste de beste open deur stapte ik naar binnen om te schuilen. Een beetje ongemakkelijk stond ik toen in de vrij kleine, maar volle kapperszaak van Annemarie, waar iedereen op relaxte stoelen en banken zat, mét een wijntje erbij.

‘Kan ik je helpen?’, vroeg Annemarie. Ze waste het haar van een klant.

‘Ik ben op zoek naar een meubelmaker,’ zei ik maar. Het eerste wat in me opkwam. Ze knikte en lachte.

‘Ik weet wel iemand.’ Ze vroeg mijn telefoonnummer, dan zou ze zijn nummer wel sms’en. ‘Hij kan maken wat je wilt.’ (En daarbij was het kennelijk ‘echt een lekker ding’.)

Ik stond er nog steeds wat ongemakkelijk bij en voor ik

het wist, maakte ik ook maar een knipafpraak bij haar. Zo kwam ik dus bij Annemarie. En ik bleef bij haar komen, mijn haar werd korter en korter.

‘Ben je al bij Johannes geweest?’, vroeg ze elke keer als ik bij haar in de stoel zat.

‘Nee, nog niet... Het is ook niets voor mij, ik ben niet zo van dat spirituele,’ was dan mijn antwoord. Waarop zij weer zei: ‘Iedereen die hier komt, is al bij hem geweest en allemaal zijn ze razenthousiast. Ik zeg niet wat hij precies doet. Ga nou maar een keer!’

Na dit gesprek voor de zoveelste keer met haar te hebben gehad, gaf ik me gewonnen. Ik was inmiddels ook wel nieuwsgierig naar wat hij dan deed, dat al haar klanten er zo enthousiast over waren. Als een van haar vaste klanten kon ik niet achterblijven, natuurlijk.

Op een dinsdagmiddag om vier uur belde ik aan bij Johannes. Ik had geen idee wat me te wachten stond, behalve dat het iets spiritueels zou zijn. Zijn huis lag aan een brede laan, waar hoge bomen het zonlicht filterden. Die laan, dat was in ieder geval een goed voorteken vond ik. De deur ging open. Daar stond een kleine Indonesische man, met een geconcentreerde blik alsof hij in trance was. Helemaal geen grote blonde man met handen als kolen-schoppen, zoals de Johannessen die ik van vroeger kende uit Friesland.

Hij leidde me naar de zolderverdieping. De was hing er nog en het stonk er naar wierook. Ik begon nu toch wat te twijfelen of die laan wel zo'n goed voorteken was. Johannes wees naar rechts. Daar stond een behandeltafel. Hij vroeg mij mijn schoenen uit te doen en erop te gaan lig-

gen. Schoenen uit? Liggen? Daar had Annemarie me wel voor mogen waarschuwen. Ik begon nog meer aan Johannes te twijfelen én aan Annemarie. Waar heeft ze me naartoe gestuurd? Ik ging toch maar liggen. Johannes stond bij mijn benen: 'Het lijkt net of je tot je knieën in de modder zit. Of er een heel nieuw begin voor jou gaat komen. Ben je bijna jarig?' Het was eind maart en ik was half april jarig. 'Ja,' beaamde ik, al vond ik het een vreemde vraag.

'Kijk als je jarig bent op je geboortedag in de zon. Dan zul je gaan merken dat er van alles voor je gaat gebeuren. Ik ben nog niet begonnen trouwens.' Hij lachte. Hij nam plaats op een krukje aan het hoofdeinde en begon vervolgens de aartsengelen aan te spreken. Ik had een onwezenlijk gevoel, zoals ik daar lag. Johannes zei namelijk bizar veel dingen die klopten. Als een spons zoog ik alle informatie op. Wat het meeste indruk maakte, was wat hij zei over een nieuw begin. Ik dacht: eindelijk! Hiermee bedoelde hij natuurlijk dat mijn vriend Marcus en ik kinderen zouden krijgen. Dat kon niet anders. Mijn zo lang gekoesterde wens om moeder te worden zou uitkomen. De rust in mijn relatie waar ik zo op hoopte, zou er komen. Mijn hoofd kon alles moeiteloos invullen. En naar mijn hoofd luisterde ik, want dat vertelde altijd de waarheid. Maar wat zou mijn hoofd ongelijk krijgen.

Johannes had onze sessie opgenomen en enkele dagen later kreeg ik de cd toegestuurd. Hij had er een briefje bij gedaan. Hij schreef dat in één ogenblik mijn hele leven zou kunnen veranderen. Ik zou opnieuw een balans moeten vinden. Zijn boodschap was voor mij heel helder, ook nu kon mijn hoofd het zo invullen: het zou het ogenblik zijn dat ik mijn dochter kreeg. Het dochttertje waarvan ik

wíst dat ze zou komen. Ons eerste ogenblik samen zou mijn hele leven veranderen, logisch.

Op mijn verjaardag was ik op mijn knieën bezig in de tuin. Het was een mooie dag, mijn familie zou komen en ik wilde dat binnen en buiten alles er tiptop zou uitzien. Ik dacht plotseling weer aan de woorden van Johannes. Ik moest op mijn geboorteur in de zon kijken. En het was – toevallig – net twaalf uur in de middag, mijn geboorteur. Geconcentreerd keek ik naar de zon, me nog totaal onbewust van de reis die was begonnen.

Wil je het hele boek lezen? Bestel hem dan snel hier:
www.fablife.nl/f-fantastic

Heel veel leesplezier en ik verheug me erop met dit boek je te inspireren te gaan doen wat je écht wilt.

Margriet Spijksma